

И ето ти нà — комедия. Свинята почна да грухти и да се бие о земята като бѣсна... Азъ отворихъ кочината. „Дано свѣжия въздухъ ѝ помогне“, си рекохъ на ума.

Отворихъ вратата, а свинята се спусна върху ми като луда. Уплашихъ се и почнахъ да бѣгамъ. Азъ бѣгамъ, — тя ме гони; азъ тичамъ, — тя слѣдъ мене... Прѣскочихъ плета на градината, ето я и тя прѣзъ плета подирѣ ми...

Въ градината дѣдо ми разгледваше посадениятѣ ябълкови фиданки... Стрина Якимица скубѣше нѣкакви бурени, а чичо Якимъ ги събираше на купъ... Тичамъ азъ право къмъ старитѣ и бѣгъ на една могилка натрупанъ торъ...

Свинята, както тичаше, се мушна между краката на дѣда и го катурна право въ кладенеца...

Свинята се затири къмъ стрина Якимица и нея повали на земята посрѣдъ търнито...

— Якиме, на помощъ, Якимчо! крѣщи бабичката.

Чичо Якимъ сезатича къмъ свинята, тя се мушна между краката му,

